

ΜΟΣΑΪΚΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Στὴ μυστικὴ μετ' Ἀγάπης

Κοιμήσου με τὰ όνειράτα τάνάλαφρα ποῦ φέρει
'στό δίγαρό τόν ἴπνο σου τὸ διάφανο τάγγρι,
μέσ' ἀπ' τὴς τρισαγέπτες ἀπορομαλιές πετώντας,
ποῦ οἱ δυὸ μας ἐπλανώμαστε μονάχοι περπατώντας.

Μέ μυρωμένα όνειράτα γλυκά-γλυκά κοιμήσου,
'στόν ἀνοιχμένο όρρομό σου ποῦ ἐπέταξαν μαζί σου,
'στοῦ δειλινοῦ τὰ ἰσκιώματα λουλούδια σάν σκορ-
ποῦσαν ἀπόψε τὰ χεράκια σου καὶ τὰ ἔμοσκοβολούσαν.

Κοιμήσου, δού, όλομόναχη καὶ μόνα ἴπνοφαντάσου
τὴ κάλλη σου, τὸ πιὸ όρροφόν ἀπ' ἔλα τὰ όνειρά σου
Καὶ με τὰ χέρια σου τυμνά σάν στεφάνα ἐνωμένα
τῆς κεφαλῆς σου στολίξει τὴν κόμη όνειρωμένα.

II

ἸΖΚΙΟΣ ΣΤΟ ΝΕΡΟ,

Τ' ἀγάλμα έτοῦτο πρόσχαρο κορμάκι σμιλεμένο
Ἦταν τῆς κόρης, πρὶν στυθῆ εἶδη μαρμαρωμένο
χά καρβεφτίξη ἀκίνητο γυμνα κορμὶ ός 'στά στυθῆ
Μέσα 'στάκκύμαντου νεροῦ τὰ γαρκωμένα βῆθη.

Μά μέσ' στοῦ μακροστόγγυλου καὶ λαμπεροῦ καθρέφτη
Τάντιφεγγίσματα τὰ ἔγρα τὸν ἴσκιό του, όπως πέφτει,
Θωροῦ κ' ἀναθυμίζουμε τὰ ζωντανά τῆς κάλλη
Καὶ λέω, πὼς σάρκα ἐπύρανε κ' ἐζωντινέψαν πάλη.

Καὶ τούτη μου ἡ ἀναθύρησι διπλή καὶ ταμπωμένη
'Στὸ λογιόμῳ μου ἐνόηται, σάν τὴ λαλίᾳ ποῦ βγαίνει
Μέσ' ἀπ' τὰ χέρια τῆς πνευτῆς καὶ ἄπο παραπέδη
Μὴ τὴ φωνοζῶα ἐνόηται τοῦ φτερωμένου ἀγέρι.

(Κατὰ τὸν Henri de Régnier)

Σπέττες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΠΙΤΑΙΤΗΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η ΞΕΝΟΜΑΝΙΑ

Εἶνε ἀδύνατον νά ἀρχίσῃ δημιουργία Ἑλληνικῆς
ζωῆς ἐνόσῃ όλα τὰ πράγματα τῆς ζωῆς ἀπὸ τὸ
πρῶτον κορμῆλι τοῦ λακνου—καὶ όλων τῶν ἰδεῶν
—μέχρι τοῦ τελειοτάτου κορμῆλι τοῦ τάφου, εἶνε
ξένα.

Τὸ κτίπημα τῆς ξενομανίας εἶνε τὸ πρῶτον κί-
νημα, ὁ πρῶτος ἀγών τῶν ποθούτων νά ἀγωνισθῶν
διὰ μίαν ἀρχὴν Ἑλλάδος.

Ἡ ξενομανία εἶνε χωριατιά. Εἶνε προστυχιά εἶνε
κουταμάρα. Εἶνε ἀφιλοτιμία. Εἶνε ἀφιλοπατρία. Καὶ
εἶνε ξυππαδιά. Καὶ εἶνε ἀμάθεια.

Αὐτός ὁ ἀνώτερος, ὁ πλοῦσιος, ὁ ἀνεπτυγμένος,
ὁ ταξιδευμένος, ὁ παντογνώστης, ὁ παντοκρίτης,
ὁ ἱατρός, ὁ δικηγόρος, ὁ πολιτικός, ὁ παππῆς, ὁ δά-
σκαλος, ὁ καθηγητής, ὁ τραπεζίτης, ὁ ἔμπορος, ὁ ἀν-
θρώπος τοῦ πνεύματος, ποῦ ἐπίγει εἰς τὴν Εὐρώ-
πην καὶ ἐγύρισε ξενομανής, εἶνε ἀμαθής. Ἐπίγει
καὶ ἐγύρισε κούτσουρον. Δι' αὐτὸ εἶνε ξενομανής.
Ἐπίγει καὶ ἐγύρισε χωριάτης δι' αὐτὸ εἶνε ξενομα-
νής. Ὅτι εἶδε, ὅτι ἔμαθε δὲν τοῦ ἐχρησίμευσεν εἰς
τίποτε. Δὲν ἐδιόρθωσε τὸ κεφάλι, τὸ ἐχάλασε δὲν
ἐφοτίσθη, ἀλλὰ ἐτυφλώθη διὰ πάντα. Δι' αὐτὸ εἶνε
ξενομανής.

Κάνει τὸν Εὐρωπαῖον, ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμίαν
σχέσιν με τὸν Εὐρωπαῖον, τὸ κεφάλι του κάθε ἄλλο
παρὰ νά ἔχη σχέσιν με τὸ τωρινὸν Εὐρωπαϊκὸν
κεφάλι. Ὁ ἰδικός μας Ἑσπεριοειδής εἶνε σάν
τὸν ἀράτην ποῦ πηγαίνει εἰς τὸ Παρίσι καὶ φο-
ρεῖ Παρισινὰ ρούχα. Εἶνε ξενομανής, διότι ἀμα-
τοῦ ἀφαρσῆς αὐτὸ, δὲν μένει τίποτε ἄλλο ἀπὸ αὐ-
τόν. Ἀφαρσῆσε του τὰ ρούχα, τὰ τέσσαρα ξένα λόγια,
τὸ τσάι, τὰ δέκα ὀνόματα ποῦ ἐπαναλαμβάνει, τὰς
δέκα ἰδέας ποῦ ἔμαθε καὶ βάζε τον νά ἐργασθῆ. Δὲν
εἶνε ἰκανὸς νά σκεθῆῃ νά κάμῃ τὸ παραμικρόν. Εἶνε
ἕνα μυαλὸ τιποτέτιον, ἕνα κεφάλι ἐντελὸς ἀχρηστον
διὰ τὸ κάθε τι. Ὅλην του ἡ ζωὴ, ὅλην του ἡ δύνα-
μις, ὅλην του ἡ σοφία εἶνε νά λέγῃ, καὶ ξαναλέγῃ τὰ
τέσσαρα πράγματα ποῦ ἔμαθε. Θέλετε νά τὸ εἰδῆτε
καθαρὰ ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν με τὸν Εὐρω-
παῖον τὸ ρούχον. Ἦάρετε τὸν Τρικοῦπην, τὸν Πηλι-
γιάννην, τὸν Θεοτόκην, τὸν Ζαῖμην ὅλους τοὺς Στρα-
τηγούς καὶ ὅλους τοὺς ἐν τέλει τῶν γραμμάτων καὶ
τῶν πραγμάτων. Βίβητε τους νά ἐνδύσων τὸν στρα-
τόν με τὰ θαυμασία Ἑλληνικὰ ὑφάσματα καὶ ἐνδύ-
ματὰ διὰ νά μένουν εἰς τὸν τόπον ἑκατομυρία ἑκα-
τομυριῶν ποῦ φτερουγίζον τόσα ἐτη τώρα, πρὸς

τὴν τέσπην τῶν ξένων διὰ νά ἔχουν τὸν ὀραιότερον
ζωγραφικότερον καὶ φθηνότερον στρατόν τοῦ κόσμου.
Ὅλοι θὰ φρίξουν διὰ τὴν βαρβαρότητα σας, διὰ τὴν
κουταμάρα σας, διὰ τὴν προστυχιά σας, διὰ τὴν ἀμά-
θειάν σας. Αὐτός εἶνε ὁ ἀνεπτυγμένος, ὁ Ἑσπεριοει-
δής Ἑλλήν. Φαντασθῆτε τώρα τί εἶνε οἱ ἄλλοι ξενο-
μανεῖς, ὅταν τοιοῦτοι εἶνε οἱ πρῶτοι. Καὶ κυτ-
τάξετε τί εἶνε ὁ Εὐρωπαῖος. Ὁ Εὐρωπαῖος εἰς τὴν
Κρήτην ἐννοεῖ καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν οἰκονομίαν
καὶ κυριώτατα τὴν ὀραιότητα τοῦ Κρητικοῦ ἐνδύ-
ματος καὶ αὐτός ὁ πραγματικὸς Εὐρωπαῖος ἐνδύει
τὸν στρατιώτην με τὴν Ἑλληνικὴν του στολίην. Καὶ
εἶδατε τί θαυμασία ζωγραφία εἶνε ὁ Κρητικὸς στρα-
τιώτης. Παρήμοια ἀνεξαρτέτως εἶνε ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ
πράγματα Παρομοίως ὀραιότητος. Παρομοίως δυνά-
μεια νά ἔχωμεν τὰ πάντα Ἑλληνικά. Καὶ παρομοίως
προστυχιάς, κουταμάρας, ἀκαταληψίας καὶ ἀμαθείας,
εἶνε ὅλοι οἱ ξενομανεῖς εἰς ὅλα τὰ ζητήματα. Βγάλετε
ἀπὸ τὸν νοῦν σας ὅτι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνογάλλους, Ἑλ-
ληνοαγγλούς, Ἑλληνοϊταλούς, Ἑλληνογερμανούς εἶνε
δυνατὸν νά γεννηθῆ τίποτε σοφτόν, τίποτε Ἑλληνι-
κόν. Αὐτοὶ εἶνε φρενοβλαβεῖς. Χθὲς ἐφήναζεν ἡ «Ἀ-
κρόπολις» ὅτι διὰ νά στρώσουν τοὺς δρόμους με
γρανίτην, ἐσκέφθησαν ὁμῶς νά τὸν φέρουν ἀπὸ τὸ
ἐξωτερικόν, ἐνῶ ἔχομεν εἰς τὸ Λαβρίον. Ὡς καὶ οἱ
δαδονόμοι ἀκόμη παρεφρόνησαν καὶ διέγραψαν ἀπὸ
τὴν φύσει τῶν γυμνῶν τόπων, ἀπὸ τὴν διακόσμῃ-
σιν τῶν δρόμων καὶ τῶν δημοσίων κήπων πλατειῶν,
τὴν ἑλνὰ καὶ τὴν σκυιά, κάθε φυτὸν ἰδικόν μας καὶ
φῆρον, φῆρον σπύρους φυτὰ ἀπὸ τὰ βῆθη τῶν δασῶν
τῆς Ἑλλάδος, με μάρκα Εὐρωπαϊκὴν με υπογραφήν Εὐ-
ρωπαϊκὴν, δὲν τόλμη ὅτε νά τὸ ἴδῃ, ὅτε νά τὸ
πίσῃ, ὅτε νά τὸ ἐξετάσῃ. Διότι τὸ κεφάλι του εἶνε
ἀχρηστον. Τὸ περιφρονεῖ διότι δὲν εἶνε ἰκανὸς νά τὸ
ἐννοήσῃ. Διότι τὸ κεφάλι του δὲν τοῦ χρησιμεῖει εἰς
τίποτε. Δὲν σκέπτεται, δὲν γεννῆ τίποτε. Εἶνε στα-
ματισμένος. Ἐπαναλαμβάνει μόνον. Ἀντιγράφει
μόνον.

Κτυπήσατε τὴν ξενομανίαν, ἄνθρωποι τῆς ἰδέας.
Κρατήσατε ὅτι ἔχετε ἑλληνικόν, ἄνθρωποι τῆς λαϊ-
κῆς καὶ τῆς μεσαίας καὶ τῆς ἀνωτέρας τάξεως.

Κουβαλήσατε ὅλοι εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου,
ἀπέναντι τοῦ Ζαχαροπλαστείου Γιαννάκι, πλησίον
τῆς πολυθήμου Λιζῆ ἡ ὁποία σὰς ἀδειασε τὴν στέ-
πην. Εἶνε τὸ μαγαζὶ τῆς λαϊκῆς Ἐπιξετων τῆς
ἀγγλίδος ἀριστοκράτους καὶ κυρίας τοῦ πρέσβους
τῆς Ἀγγλίας. Ἀνοιξατε τὰ μάτια σας καὶ κυττάξετε
ἄνθρωποι θεόκοντοι καὶ ἀκαλαίσθητοι. Ἐκεῖ τὰ
ὑφάσματα εἶνε τὰ κεντήματα τὰ ὁποία κάθε κόρη
τοῦ λαοῦ γνωρίζει νά κεντῆ ἴδουσα. Κυττάξετε τὰς
τιμὰς. Εἶνε ἀκριβώτερα ἀπὸ κάθε εὐρωπαϊκά. Διότι
εἶνε ὀραιότερα ἀπὸ κάθε εὐρωπαϊκά. Αὐτὰ τὰ ὁ-
ποία σεις εἶχατε, ἡ κόρη δύναται νά τὰ κάμῃ, σεις
ἔχετε αὐτὰ τὰ ὁποία κρύβετε, πετᾶτε ἀπὸ τὸ φῆ-
ρημά σας ἀπὸ τὴν σάλα σας διότι τὸ Θεορεῖται
πρόστυχα, αὐτὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Λονδίον ὡς
εὐγενέστατα καὶ ὀραιότατα. Ἐντροπή, ἄνθρωποι
Ἕλληνες νά ἐπιδεικνύετε τοιαύτην ἀκαλαίσθησίαν.
Ὅλα αὐτὰ τὰ ἱταλογαλλικὰ καὶ γερμανοεβραϊκά
πράγματα με τὰ ὁποία ἐγεμίσσατε τὰ σπῆτια σας
καταξοδευόμενοι, κλέπτοντες, ἀτιμαζόμενοι διὰ νά
εἴρετε τὰ χρήματα, νομίζοντες ὅτι κάτι κάνετε,
ὅτι θὰ φανεῖτε πολιτισμένοι, ὅλα αὐτὰ ἀκριβῶς εἶνε
προστυχάτα, βαναυδικάτα καὶ σὰς ἀποδεικνύουν
φρικαλέαν ἀκαλαίσθησίαν καὶ βαθὺ χωριατισμόν.

Ἀρχίσατε ἀπὸ τὸ σπῆτι. Πετᾶτε τὰ ταπέτα τὰ
ψεύτικα ποῦ πληρώνετε τόσον ἀκριβὰ καὶ ἐπειτα
ἀπὸ ἕνα χρόνον δὲν ἔχετε τίποτε. Βάλετε τὰς Ἑλ-
ληνικὰς ἀνδρομίδας τὰς αἰώνιους. Ὅλην ἡ Θεσσαλία,
ὅλην ἡ Πελοπόννησος καλλιτεχνεῖ θαυμάσια εἶδη. Μὲ
ἐλάχιστά χρήματα, ἔχετε ὀραιότατα πράγματα καὶ
στερεότατα καὶ ἀσυκρίτως εὐγενεστέρον χρωματι-
σμῶν. Μὲ τίποτε ὀραιότερα καὶ πλουσιότερα δὲν εἶνε
δυνατὸν νά στρώσῃ κανεὶς μίαν αἰθούσαν παρὰ με
τὰ ὁλόλευκα μαλλιαρὰ χαλιὰ ποῦ ἔχουν μόνον ἕνα
μαῦρον περιθώριον. Εἰκοσιπέντε καὶ τριανταπέντε
καὶ σαρανταπέντε δραχμῆς στοιχίζει μόνον ἡ μία εἰς
τὰ μαγαζεῖα τοῦ Δημοπρατηρίου. Βάλετε τοὺς σοφά-
δες σας με τὰ ὀραία ἔγχωρια ὑφάσματα εἰς τὴν θέ-
σιν των. Καλλιτεχνήσατε με τὰ χέρια σας τὰ ὀραία
σκεπάσματα. Εἶνε πρόστυχοι καὶ γελοῖοι οἱ καναπέ-
δες σας με τὰ εὐρωπαϊκά παλινόπανα τὰ ὁποία κά-
μνει ἡ Εὐρώπη διὰ τοὺς κοιτοὺς καὶ βαρδάρους
λαοὺς ποῦ φέρουν ὅλα τὰ μάρκα «διὰ τὴν Ἀνατο-
λίην». Καὶ παρουσιάζετε κωμικώτατον θέαμα με τοὺς
καναπέδες σας ποῦ δὲν ξεύρετε νά καθίσετε ἐπάνω.
Καὶ εἶνε θεόκοντον καὶ ἀξιολύπητον πρᾶγμα νά μὴν
ἔχετε ἕναν καναπέ νά ἀναπαύσετε τὸ κόκκαλον σας.
Πετᾶτε τὰ βάζα καὶ τὰ χρυσοχόρτα καὶ ὅλα αὐτὰ
τὰ παλινόπραγματα τὰ μαζευμένα ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκά
χωριά. Ἐνα κανάτι ξύλινον τῆς Κορίνθου ἀπὸ τὸ
ἀρωματώδες κυπριαρῆσι με τὰ ὀραία του στεφάνια
καὶ με ὀλίγα ἀνθη τοῦ ἄγρου μέδα, εἶνε κομψότε-
ρον πρᾶγμα ποῦ θὰ τὸ ἐξήλευεν ὁ κάθε Εὐρωπαῖος καλλι-
τέχνης. Κάνετε τὰ ἐπιπλά σας ἀπὸ ξύλα τοῦ τόπου

σας, ἀπὸ τὴν ἑλνὰ σας, ἀπλά, ἴσυχια, ἡμερα, ἀναπαυ-
τικά. Μὴν τὰ μαυρίζετε σάν νά σὰς ἀπέθαναν δώδεκα
παιδιὰ εἰς τὸν τὸν τόπον ποῦ δὲν μαυρίζει οὔτε τὸ
μάρμαρον εἰς χιλιάδες χρόνιο. Μία εἰκὼν συγχρόνον
ζωγράφου ἰδικοῦ σας καὶ ἡ ἀτελεστάτη ὅλων ὡς χι-
λιάκις προτιμότερα καὶ εὐγενεστέρα, στολίξει ἑκατο-
μυριακῆς περισσότερον τὸν σάλα σας, καὶ σὰς ἀποδει-
κνύει ἑκατομυριακῆς πλέον πολιτισμένους παρὰ οἱ
πεντακοσιόδραχμοι χρυσοκαθρέπται οἱ βαναυδικάτοι
ποῦ σὰς ἀποδεικνύουν ἀκαλαίσθητους καὶ χηρσι-
μεῖων μόνον διὰ νά κατακλίνωνται ἡ μύγες εἰς χρυ-
σὰ κρεβάτια.

Ἐνας ἄπλοος σοφῆς, με ἕνα ἔθασμα χειροτεχνημέ-
νον, με ἕνα ράφι ἀπὸ ἄπλοον ξύλο, με ὀλίγα ἄπλού-
στατά πράγματα ἑλληνικά καὶ γίνεθε καὶ φαίνεθε
περισσότερον πολιτισμένος παρὰ εἶν ἐξοδεύσετε ὁ-
λην σας τὴν περιουσίαν διὰ νά πάρете πολυτελῆ Εὐ-
ρωπαϊκά πράγματα. Καὶ ἐπὶ τέλει διατί αὐτὰ ἡ κου-
ταμάρα; Τί τοῦ χρωσάτε τοῦ Ἰταλοῦ, τοῦ Γάλλου,
τοῦ Γερμανοῦ διὰ νά δουλεύετε δι' αὐτὸν καὶ νά τοῦ
δίδετε ὅλον σας τὸ χρῆμα ποῦ κερδίζετε με ἀγῶνας;
Διατί νά σὰς διευθῆνῃ καὶ σὰς ἐπιβάλλῃ τὸ γούστο
τοῦ ὁ κάθε ἐργοστασιάρχης καὶ ἔμπορος τοῦ Μονάχου
καὶ τῆς Μασσαλίας; Σεις δὲν εἶσθε ἄνθρωποι, δὲν ἔ-
χετε γούστο, δὲν ἔχετε καὶ σεις δικαίωμα νά κάμετε
μῶδα οὔτε εἰς τὸν τόπον σας, οὔτε μέδα εἰς τὸ
σπῆτι σας; Διατί νά εἶσθε Σαυδάοι;

Ἀρχίσατε ἀπὸ τὸ σπῆτι σας νά πετᾶτε τὰ παλνο-
πράγματα ποῦ ἐμαζεύσατε, πετᾶτε ἕνα ἕνα ἀντι-
καθίσταντες αὐτὰ με ἑλληνικά, ἕως ὅτου σιγὰ σιγὰ
κατορθώσωμεν νά πετᾶσωμεν τὰ πάντα καὶ δημι-
ουργήσωμεν ὅλοι μας τὸν κόσμον ὀραῖον ὅπως εἶνε
ἡ γῆ μας, τὰ βουνὰ μας, ὅλα τὰ καλλιτεχνήματα
τοῦ λαοῦ μας καὶ ἐνδύσωμεν τὰ πάντα ἀπὸ τὸ
λακνον ἕως τοῦ τάφου με τὸ ὀραῖον ὀλόχαρο φῆς
καὶ χρῆμα καὶ γραμμῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΡΟΥΘ

Κι' ἡ Ρουθ, ποῦ σίγεις μάζευσεν
καὶ σὰ χωριάτῃ χίξεν
τοῦ Βόος μοναχῆ τῆς
κι' αὐτὴν σὴν ἐποχῆ τῆς,
ἦιον ἡ κακομοῖρα
ἐντιμοιάτῃ χίρα.

Ἄλλ' ὅταν εἶδεν ὀμως,
πὼς ἀπὸ τὸ στομάχι,
ὡς τῶν ἀγρόν τὸ σίγην,
εἶνε μακρῶς ὁ δρόμος,

Στὸν κόσμον τὸν ἀγνώμονα
με τὴν Τιμὴ γὰ γνώμονα
δὲ σκέφθηκε νά μείνῃ,
καὶ με τὸ πένθος σὴν καρδίᾳ
μόνη τῆς πῆγε μετ' βραδύᾳ
εἰς τοῦ Βόος τὴν κλίην.
Μανῆς.

“ΚΡΙΤΙΚΗ”

Δεκαπενθήμερον ἐπιστημονικόν καὶ καλ-
λιτεχνικόν περιοδικόν
Ἰδρυται: Γ. ΑΞΙΩΤΗΣ καὶ Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ

Συνδρ. ἐτησίᾳ	Δρ. 10	Κ	Εἰς τὴν «Κριτικὴν»
» ἐξάμηνος	» 6	Ρ	δυναργάζονται οἱ καλ-
» τριμηνος	» 4	Ι	λιτεροὶ λόγοι κ' ἐπιστή-
		Τ	μονες, ἰδικοὶ μας καὶ
		Τ	ξένοι.
		Ι	
		Κ	
		Η	

Διὰ τὸ ἔξωτερικόν
Συνδρ ἐτησίᾳ φρ. χρ. 18
» ἐξάμηνος » 6

Διὰ πᾶσαν αἰτησίαν:
Ἀδύνατον ὁ «Κριτικὴ»
ἴδρυται Ἀγ. Κωνσταντίνου 26

Ἡ «Κριτικὴ» εἶνε τὸ εὐθηνότερον τῶν
μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων περιοδικῶν

ΜΑΡΚΟΥ-ΒΑΡΚΟΥΤΑΣ

Τί θέλετε καὶ δὲν ἔχουν μέσα εἰς τὸ
πλουσιώτατον κατάστημά των. Γυναικεῖα
φορέματα, εἶδη νεωτερισμῶν, τάπητας,
παραπετάσματα καὶ χελίων εἰδῶν πρᾶγ-
ματα καὶ θαύματα εὐρίσκατε εἰς τὸ φημι-
σμένον καὶ πασίγνωστον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρ-
μοῦ κατάστημα τῶν κ.κ. ΜΑΡΚΟΥ-ΒΑΡΚΟΥΤΑ.